

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/301/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614202361
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614202361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodní banka, a. s., so sídlom Praha 5, Radlická 333/150, Česká republika, IČO: 00001350, právne zastúpený Mgr. Petrom Olejárom, usadeným euroadvokátom so sídlom v Bratislave, Mikulášska 29, proti odporcovi: Martin Vrašťák, nar. 30.9.1984, trvale bytom Liptovský Mikuláš, Hradišská 627/6, o zaplatenie 27.309,28 Kč s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/81/2014-83 zo dňa 6.10.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o n e c h á v a n e d o t k n u t ý** vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 19.722,35 Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,75% ročne zo sumy 18.793,33 Kč od 16.6.2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 19.722,35 Kč spolu so špecifikovaným úrokom z omeškania, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Konštatoval svoju právomoc na rozhodovanie v zmysle článku 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Nadväzne, aplikujúc článok 4 ods. 1, 2 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19.6.1980, za rozhodné právo považoval právo Českej republiky.

V rámci skutkových zistení ustálil, že medzi účastníkmi konania bola dňa 30.5.2008 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bola odporcovi poskytnutá finančná čiastka vo výške 40.000 Kč. Pri úrokovej sadzbe 10,9 % ročne sa odporca zaviazal poskytnutý úver splatiť v 72 mesačných splátkach po 757 Kč. V dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti odporcu platiť dojednané splátky úveru riadne a včas, vyhlásil navrhovateľ dňa 15.6.2012 splatnosť celého úveru. Z opísaných dôvodov súd I. stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť nesplatenú časť istiny úveru vo výške 18.565,33 Kč, úroky z poskytnutého úveru, splatné ku dňu zosplatenia úveru vo výške 848,79 Kč, úroky z omeškania ku dňu zosplatenia úveru vo výške 80,23 Kč, poplatky za správu účtu ku dňu zosplatenia úveru za 5 mesiacov po 30 Kč a za poistenie v rozsahu 2 mesiacov po 39 Kč, spolu 19.722,35 Kč.

Súčasne zamietol žalobu v zostávajúcej časti a to pokiaľ ide o vyčíslené úroky vo výške 3.345,32 Kč, resp. úroky vo výške 10,9 % ročne od 11.2.2014 do zaplatenia, t. j. po splatnosti úveru. Tu vychádzal

z úvahy, že zmluvný úrok ako odplata (cena) za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Preto úrok po splatnosti úveru navrhovateľovi neprislúcha. Prvostupňový súd zamietol žalobu aj v časti uplatnených poplatkov za upomienky a výzvy v celkovej výške 1.800 Kč, nakoľko navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal individuálne dojednanie o povinnosti platiť uvedené poplatky. Odporca sa v uzavretej zmluve nezaviazal na úhradu uvedených poplatkov, pričom uvedenie poplatkov v sadzobníku nepredstavuje individuálne dojednanie zmluvných strán.

Nakoľko sa odporca dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči navrhovateľovi do omeškania, okresný súd navrhovateľovi priznal aj úroky z omeškania a to (len) z priznanej istiny a poplatkov, vo výške upravenej predpismi Českej republiky. Oneskoreným zaplatením úrokov totiž nevzniká právo na úroky z omeškania. Občiansky ani Obchodný zákonník neumožňujú požadovať od dlžníka príslušenstvo - úroky z omeškania pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky - úrokov. Aj v zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania preto žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol s poukazom na § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania - pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a špecifikovaných trov právneho zastúpenia - napriek neúspechu v pomerne nepatrnej časti. Vzhľadom na zastúpenie navrhovateľa právnym zástupcom, súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť náhradu trov k rukám advokáta navrhovateľa.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku, podal odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Citoval závery rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp zn. 14Co/83/2012, podľa ktorých z ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka nevyplýva, dokedy trvá povinnosť dlžníka platiť úroky z úveru. Nakoľko úrok z úveru je vlastne cena za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov, má dlžník zásadne platiť tento úrok za skutočnú dobu užívania, t.j. do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi. Za rozhodujúce v tejto súvislosti odvolateľ považuje, že z ustanovenia článkov 1.5 a 1.7. zmluvy vyplýva, že splátky istiny po termíne splatnosti budú ďalej úročené úrokovou sadzbou a k tomu navyše sadzbou úrokov z omeškania. Taktiež poukázal na závery rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/86/2013, v zmysle ktorých úrok z nesplateného úveru je chápaný ako cena peňazí, zatiaľ čo úrok z omeškania je sankcia, ktorú má veriteľ právo požadovať v prípade, ak dlžník nesplní riadne a včas svoj peňažný záväzok. Uplatnenie práva na úroky z úveru sa preto nevyklučuje s uplatnením práva na úroky z omeškania, naopak, tieto dva úroky svedčia veriteľovi súbežne až do momentu, kým je úver dlžníkom riadne zaplatený.

Vo vzťahu k zamietnutiu priznania poplatkov za výzvy a upomienky odvolateľ uviedol, že tieto boli účtované vo výške podľa aktuálne platného sadzobníka poplatkov. V zmysle bodu 4.4. Obchodných podmienok, ktoré sú podľa bodu 1.1. zmluvy o úvere jej súčasťou, je ČSOB oprávnená účtovať klientovi za svoje služby poplatky v súlade so sadzobníkom poplatkov Poštovej sporiteľne.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal k tomu oprávnený účastník konania (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 212 ods. 1, 2 písm. b/ O.s.p. (z tohto titulu nedotknutým ponechal odvolaním nenapadnutý výrok o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 19.722,35 Kč spolu so špecifikovaným úrokom z omeškania) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 a § 211 ods. 2 O.s.p. rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Nie je možno stotožniť sa so zásadnou odvolacou námietkou navrhovateľa. Zosplatením úveru, ako už zo samotného pomenovania danej právnej skutočnosti vyplýva, nastáva predčasne splatnosť úveru, dochádza teda k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Po zosplatení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia

úrokov z omeškania. Výklad prezentovaný odvolateľom by znamenal dvojnásobné úrokové zaťaženie spotrebiteľa/dlžníka. Odvolací súd upriamuje pozornosť odvolateľa na závery rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 476/2012, týkajúceho sa skutkovo a právne obdobnej veci. Ústavný súd SR v danej veci odmietol sťažnosť smerujúcu proti záverom (identickým ako v posudzovanej veci) všeobecných súdov, v zmysle ktorých má veriteľ nárok na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba „do dňa, kedy prehlásil úver za predčasne splatný s tým, že po tomto termíne žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania v súlade s ust. § 369 Obchodného zákonníka“ (pozri tiež R 59/1998, z právnej vety ktorého vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania).

Vo vzťahu k odvolacej námietke o nepriznaní poplatkov za výzvy a upomienky odvolací súd upozorňuje na zodpovednosť odvolateľa (vyplývajúcu z princípu kontradiktórnosti sporového súdneho konania) za riadne vymedzenie odvolacích dôvodov a z toho vyplývajúcu viazanosť odvolacieho súdu takto vymedzenými dôvodmi. Navrhovateľ totiž v tejto spojitosti len poukázal na konkrétny bod obchodných podmienok, upravujúci oprávnenie účtovať predmetné poplatky. Relevantným spôsobom však nespochybnil záver okresného súdu, v zmysle ktorého predmetné dojednanie nemožno považovať za individuálne zmluvné dojednanie. Možno v tejto spojitosti dodať, že (vo všeobecnosti, resp. v obchodno-právnych vzťahoch) časť zmluvy môže byť nahradená odkazom na obchodné podmienky, v spotrebiteľských právnych vzťahoch, medzi ktoré nepochybne patrí i posudzovaný vzťah účastníkov a ktoré sú svojím charakterom vzťahmi občianskoprávnymi (hoci sú prípadne upravené normou obchodného práva) neprichádza do úvahy (z hľadiska požiadavky písomnej formy zmluvných dojednaní) odkaz na obchodné podmienky známe zmluvným stranám, či k návrhu priložené a platí povinnosť písomnej úpravy zmluvných záväzkov. Navyše, zmyslom inštitútu obchodných podmienok je len dokreslenie vzťahov medzi zmluvnými stranami, nie samotné zakotvenie jednotlivých nárokov.

Nakoľko z iných dôvodov nesprávnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa navrhovateľ nenamietal, odvolací súd, súc viazaný nielen rozsahom, ale aj konkrétnymi odvolacími dôvodmi, ktoré odvolateľ vo svojom odvolaní vymedzil v lehote zákonom stanovenej na podanie odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. V postupe okresného súdu zároveň neboli zistené ani vady (§ 212 ods. 3 O.s.p.), na ktoré je odvolací súd povinný prihliadať z úradnej moci.

Nadväzne, ako zodpovedajúci zásadám rozhodovania o trovách konania vyhodnotil i závislý (odvolaním osobitne nenapadnutý) výrok o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, preto by bol inak povinný nahradiť odporcovi jeho trovy. Nakoľko si však odporca predmetný procesný nárok neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a vlastne mu ani žiadne trovy v spojení s opravným prostriedkom navrhovateľa nevznikli, odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol súhrnným výrokom tak, že ich náhradu účastníkom (žiadnemu z nich) nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .